

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **M. P.**, nar., státní příslušnost U., zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem náměstí Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2013, č. j. MV-152337-3/SO-2013,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce brojí proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 12. 2013, č. j. MV-152337-3/SO-2013, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 7. 10. 2013, č. j. OAM-3057-28/DP-2012, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žádost žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen zákon o pobytu cizinců) za účelem podnikání zamítnuta a povolení k dlouhodobému pobytu mu dle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců nebylo uděleno, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka na území. Jeho žádost byla zamítnuta rovněž dle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce namítal, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zcela postrádá vymezení pojmu „jiná závažná překážka dalšího pobytu na území“, jakožto důvodu, pro který byla žádost žalobce zamítnuta. V tom shledal žalobce rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z něj v důsledku nevymezení tohoto pojmu není dána návaznost závěrů uskutečněných správním orgánem prvního stupně ohledně činnosti žalobce ve prospěch společnosti A., s.r.o. a právě závažnou překážkou pobytu. Žalobce postrádá příčinnou souvislost mezi závěry správního orgánu prvního stupně a zákonným důvodem uvedeným v ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce namítal, že správní orgán neměl pravomoc přezkoumávat soukromoprávní vztah mezi společností a jednatelem. Povinností správního orgánu je jistě zjistit stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, nicméně tato povinnost neopravňuje správní orgán zasahovat svým hodnocením do vztahu obchodní společnosti a jejího jednatele. Vztah obchodní společnosti a jednatele je soukromoprávním vztahem a podle žalobce je dána minimální ingerence veřejné moci na tento vztah. Je na uvážení stran tohoto vztahu, jakým způsobem budou tento svůj vztah naplňovat. Podle názoru žalobce proto není rozhodné, jak výkon jeho funkce jako jednatele společnosti bude vnímán a hodnocen správním orgánem z pohledu ustanovení obchodního zákoníku, podstatné je, zda tento výkon funkce odpovídá očekáváním a představám společnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce je stále jednatelem společnosti, pak plní tuto funkci v souladu se zájmy společnosti. I kdyby správní orgán zjistil neplnění některých ze zákonných či smluvených povinností, není v jeho kompetenci z tohoto zjištění činit jakékoli závěry, toto oprávnění náleží pouze společnosti. Žalobce tvrdí, že plnil své povinnosti v souladu s uzavřenou smlouvou o výkonu funkce jednatele. Z uvedených důvodů má žalobce za to, že nedošlo k naplnění důvodů pro vydání rozhodnutí dle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že „jiná závažná překážka“ je neurčitým právním pojmem, přitom odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 80/2011-69, který se vymezením tohoto pojmu zabýval. Dle názoru žalované správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem zhodnotil rozsah pojmu „jiná závažná překážka“ a v souladu se zákonem o pobytu cizinců zhodnotil, že skutečnosti konkrétního případu lze do právního rámce vytvořeného rozsahem tohoto neurčitého právního pojmu podřadit. K námitce, že správní orgán neměl pravomoc přezkoumávat soukromoprávní vztah mezi společností a jednatelem, žalovaná uvedla, že podobný výklad by znamenal, že by cizinec účel pobytu naplnil již tím, že by byl zapsán jako jednatel společnosti v obchodním rejstříku. Přitom žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 82/2011-81, z něhož je zřejmé, že správní orgán je oprávněn zkoumat, zda žalobce uzavřením smlouvy o výkonu funkce se společností A., s.r.o. pouze neobcházel zákon s cílem získat na území České republiky povolení k dlouhodobému pobytu.

Pakliže by správní orgán neměl pravomoc přezkoumávat faktickou činnost žalobce jako jednatele ve společnosti, nebylo by možné účelovost výkonu funkce jednatele prokázat.

Podle žalované bylo dostatečným způsobem prokázáno, že žalobce vykonává funkci jednatele ve společnosti A., s.r.o. ryze účelově, čímž obchází zákon o pobytu cizinců s cílem získat nové povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, a to podnikání – výkonný manažer. Žalovaná se ztotožnila s názorem správního orgánu prvního stupně, že v popisovaném jednání lze spatřovat tzv. jinou závažnou překážku pobytu cizince na území.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.)), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Námitce, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je nepřezkoumatelné, jelikož postrádá vymezení pojmu „jiná závažná překážka“ ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, soud nepřisvědčil. V daném případě se jedná o neurčitý právní pojem, který jsou správní orgány povinny vymezit ve svém rozhodnutí a patřičně právní kvalifikaci jednání účastníka řízení odůvodnit (viz blíže např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2003, č. j. 1 As 10/2003 - 53, dostupný na www.nssoud.cz). Soud z obsahu správního spisu zjistil, že se správní orgány obou stupňů ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci naplněním pojmu závažná překážka pobytu žalobce na území České republiky zabývaly dostatečným a přezkoumatelným způsobem. Jak z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tak z rozhodnutí žalované je zjevné, že naplnění pojmu „jiná závažná překážka“ shledaly správní orgány v tom, že žalobce fakticky nevykonává funkci jednatele obchodní společnosti A. s.r.o., ačkoli podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Důvodem pro zamítnutí žádosti tedy de facto bylo obcházení účelu zákona s cílem získat povolení k dlouhodobému pobytu. Jednání žalobce bylo přitom podřazeno pod skutkovou podstatu podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců především na základě zjištění získaných z jeho vlastní výpovědi učiněné do protokolu o výslechu ze dne 10. 10. 2012.

K této námitce je dále nutné konstatovat, že správní rozhodnutí jako individuální správní akt má předně jeho adresátu na podkladě konkrétních individualizovaných okolností případu ozřejmit, na základě jakých úvah dospěl správní orgán k danému výsledku řízení a jaká konkrétní skutková zjištění jej vedla k podřazení jednání účastníka řízení pod danou skutkovou podstatu. Není však již povinností správního orgánu, aby ve svém rozhodnutí v obecné rovině rozebíral naplnění skutkové podstaty daného ustanovení bez souvislosti s vydávaným rozhodnutím, a v rámci správního rozhodnutí se tak zaobíral obecnými dopady

tohoto ustanovení do aplikační praxe. Stejně tak ve svých rozhodnutích učinily správní orgány obou stupňů.

Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že správní orgány nejsou nadány pravomocí přezkoumávat soukromoprávní vztah mezi žalobcem a obchodní společností, s níž měl žalobce uzavřenou smlouvu o výkonu funkce jednatele.

V rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 – 81, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl Nejvyšší správní soud mimo jiné k závěru, že „*Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Pokud by soud přistoupil na argumentaci žalobce, že správní orgány nemají pravomoc přezkoumávat obsahovou náplň výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti, musely by se správní orgány při posuzování žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu z tohoto hlediska v podstatě zabývat pouze tím, zda je cizinec jako jednatel zapsán v obchodním rejstříku. Zákon o pobytu cizinců však stojí na premise, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, má povolení k příslušnému a jím deklarovanému účelu náležitě využívat, v opačném případě totiž neplní jím deklarovaný účel. Pokud je taková skutečnost zřejmá již při podání žádosti o vydání povolení k pobytu, není možné cizinci příslušné povolení vydat. Soud nepochybně, že vztah mezi žalobcem jako jednatelem společnosti a obchodní společností je soukromoprávní povahy, správní orgány jsou však nepochybně nadány pravomocí pro účely posouzení žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu zkoumat nejen formální naplnění podmínek výkonu funkce jednatele, ale i skutečný obsah vykonávané činnosti. Opačný výklad by totiž byl v rozporu se smyslem a účelem zákona o pobytu cizinců. Závěr, že žalobce jako jednatel obchodní společnosti fakticky nepůsobí, správní orgány správně dovodily z toho, že žalobce podle obsahu své vlastní výpovědi nevykonává žádnou z činností, které s výkonem funkce jednatele spojuje zákon (obchodní zákoník) – nejedná jménem společnosti, nevykonává žádné úkony, které by bylo možno pořadit pod vedení společnosti, naopak sám dostává pokyny od pana R. V., nezabývá se vedením účetnictví, neměl povědomí o valné hromadě, o pobočkách obchodní společnosti, o dozorčí radě apod. Žalobce nevykonával ani činnosti, k nimž se zavázal ve smlouvě o výkonu funkce – například společnost neřídil a za společnost obchodně nejednal - čl. 3 písm. a), neúčastnil se zasedání valné hromady – čl. 3 písm. c) atd. Správní orgány nepochybnily, že žalobce vykonával činnost pro společnost A., s.r.o., jednalo se však o hlídání na stavbě, nikoli o výkon funkce jednatele.

Pokud tedy z výpovědi žalobce vyplynulo, že žalobce, ačkoliv je zapsán jako jednatel obchodní společnosti v obchodním rejstříku, a má s obchodní společností uzavřenou smlouvu o výkonu funkce jednatele, tuto funkci fakticky nevykonává, správní orgány postupovaly správně, pokud žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě, z tohoto důvodu zamítly.

Soud navíc poukazuje na to, že v případě žalobce existence „jiné závažné překážky“ pobytu na území nebyla jediným důvodem pro zamítnutí jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, ale došlo zde ke kumulaci důvodů, pro něž mu nebylo možné

povolení k dlouhodobému pobytu vydat. Kromě uvedené jiné závažné překážky ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců byla u žalobce shledána rovněž překážka vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 56 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, tedy že žalobce byl evidován v evidenci nežádoucích osob.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová